

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/241/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218208683
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1218208683.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Darina Kuchtová a JUDr. Alena Roštárová, v spore žalobkyne: Q.. S. Z., nar. XX.XX.XXXX, O. XX/XX, I. I., proti žalovanému: Q.. H.. Q. G., U. kancelária D. - G., s.r.o., I. XX, Bratislava, IČO: 36 856 240, o neurčitý petit žaloby, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 21C/55/2018 - 21 zo dňa 26.02.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 21C/55/2018-21 zo dňa 26.02.2019 **z r u š u j e** a vec v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II uznesením č.k. 21C/55/2018 - 21 zo dňa 26.02.2019 odmietol podanie žalobkyne zo dňa 24.11.2018, doručené súdu dňa 27.11.2018 z dôvodu, že v predmetnej žalobe absentovala presná žalovaná suma a teda zrozumiteľný a vykonateľný petit.

2. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že uznesením č.k. 21C/55/2018 - 17 zo dňa 09.01.2019 vyzval okresný súd žalobkyňu na doplnenie žaloby v lehote 15 dní, v časti vykonateľného a zrozumiteľného petitu s poučením, že ak sa podanie v stanovenej lehote nedoplní, súd podanie odmietne. Uznesenie bolo žalobkyni doručené dňa 19.01.2019 a žalobkyňa reagovala podaním zo dňa 02.02.2019, ale vadu podania neodstránila a v dôsledku toho v žalobe absentuje riadne označený určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit.

3. Okresný súd rozhodol podľa § 129 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Okresný súd podanie odmietol, keď žalobkyňa na výzvu súdu neopravila a nedoplnila žalobu, hoci bola v uznesení, ktorým bola na doplnenie vyzvaná, poučená o následkoch neodstránenia väd a pre tento nedostatok nemôže súd v konaní pokračovať a rozhodol o odmietnutí podania.

4. Proti uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa, ktorá nesúhlasila s rozhodnutím okresného súdu. V odvolaní namietala, že okresný súd rozhodol nesprávne a v rozpore s platnými právnymi predpismi a to najmä s princípom nedotknuteľnosti ľudskej dôstojnosti, ako nadradeným právnym a hodnotovým princípom, ktorý jej zabezpečujú právne normy a to Charta základných práv, Ústava Slovenskej republiky § 11, § 4, § 3, § 1 OZ. Nesúhlasila s tým, že neuviedla správny a zrozumiteľný petit, pretože slovo „petit“ nie je presne špecifikované, pokiaľ ide o jeho význam a nie je pravda, že neuviedla presnú žalovanú sumu, pretože doteraz je odhadnutá suma náhrady škody presná. Namietala výšku honorára, ktorú jej otcovi za nekvalitné a neprofesionálne konanie vo vzťahu k dokumentu „Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 46D/110/2009; Dnot 22/2010; IČS:1210202110“ podvodne účtoval. O tento honorár sa žalovaná suma musí ešte samozrejme navýšiť. Zatiaľ nie je známe, aké budú jej sekundárne škody, vrátane daňových a odvodových povinností, ktoré by jej nikdy neboli vznikli a za ktorú náhradu je žalovaný priamo zodpovedný, keď jej bude odškodné vyplatené podľa zákona. Tvrdila, že v jej podaniach vo

veci doteraz jasne vysvetlila, čo sa stalo a začo si uplatňuje odškodné. Okresný súd nemôže zastávať názor, že z podanej žaloby mu nie je jasné, že žalovaný ako profesionál, konal v rozpore s právom na ochranu osobnosti, v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s § 3 a § 11 OZ, čo si na základe nedotknuteľnosti ľudskej dôstojnosti, ako absolútne nadradenej právnej hodnoty, nikdy nemohol dovoliť. Nesprávne zaobchádzanie s osobnými údajmi jej starého otca a to mena a akademického titulu, si žalovaný nemohol dovoliť a to už vôbec nie, keď má právnické vzdelanie, keď konal za jej otca. Rovnako si nemohol dovoliť bezohľadne ignorovať a porušovať jej práva.

5. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že podľa § 129 ods. 3 CSP sa pre formálny nedostatok pokračovať dá, ak sa použije Ústava Slovenskej republiky a rešpektovanie nedotknuteľnosti ľudskej dôstojnosti ako uviedla. Podľa žalobkyne rozhodnutie v princípe veci, že je listinný dokument „Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 46D/110/2009; Dnot 22/2010“ podľa § 40 a § 39 OZ neplatný, keďže tento dokument odporuje zákonu svojou formou, obsahom a prieči sa dobrým mravom, sa dá urobiť i bez uvedenia akejkoľvek žalovanej sumy. V súvislosti s uvedeným žalobkyňa tvrdila, že jej patrí odškodné, ktorého konkrétna výška sa dá určiť a žiadala, aby súd pokračoval v konaní a rozhodol o dokumente „Osvedčenie o dedičstve sp.zn. 46D/110/2009; Dnot 22/2010“ a o konaní žalovaného v súvislosti s týmto dokumentom a aj o jej práve na odškodné.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

7. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala žalobu o náhradu škody, z dôvodu neoprávneného zásahu do jej osobnostných práv, ľudskej dôstojnosti, súkromia, rodinného života a mena v rozpore s Čl. 12, 16 a 19 Ústavy SR, ako i v rozpore s § 11 Občianskeho Zákonníka. Označila sporové strany: žalobca: Q.. S. Z., O. XX/XX, XXXXX I. I., žalovaný: Q.. H.. Q. G., Advokátska kancelária CHALKOVÁ-ŽIARAN s.r.o., IČO 36 856 240, Trenčianska 53, 82109 Bratislava. Uviedla, že podáva žalobu o náhradu škody, z dôvodu neoprávneného zásahu do jej osobnostných práv, ľudskej dôstojnosti, súkromia, rodinného života a mena v rozpore s Čl. 12, 16 a 19 Ústavy SR, ako i s Občianskym Zákonníkom § 11, na základe Občianskeho Zákonníka § 16, § 420, § 420a (1), § 420a (2)a. Žalobu odôvodnila tým, že začiatkom roka 2018 ju pani H.. Q. S. (sestra jej zosnulého otca, jej osobné údaje udáva príloha P1) informovala, že pri vystavení (dokumentu Osvedčenie o dedičstve (46D/110/2009, Dnot 22/2010, IČS spisu: 1210202110) (príloha P1) bol Notariát JUDr. Oľga Folbová pani H.. S. informovaný, že je v tomto dokumente chyba. Jej starý otec je v tomto dokumente chybné uvedený ako Q.. B. Z.. Jej starý otec nebol lekár a nemal titul MUDr. ale bol zverolekár (príloha P2). Začiatkom roka 2018 ju pani Q. S. informovala, že Notariát JUDr. Folbová odpovedal, že táto chyba vraj nevadí, a že sa s týmto už nič robiť nemuselo, a preto táto chyba opravená nebola. Mgr. G., ktorý právne zastupoval jej otca, túto chybu dopustil. Túto chybu zistila začiatkom roka 2018 v nasledovnej súvislosti: Začiatkom roka 2018 sa dozvedela, že bol do dedičského konania po jej otcovi privolaný i nejaký pán MJ, vraj ako syn jej otca, ktorého rodný list neidentifikuje jej starého otca ako jeho starého otca a teda ani jej otca ako otca pána MJ. Starý otec pána MJ je v jeho rodnom liste zhodou okolností uvedený ako MUDr., čo zodpovedá horeuvedenej chybnéj zápisnici, zatiaľ čo jej starý otec však bol zverolekár a nie lekár s titulom MUDr. Horeuvedená chybná zápisnica je jeden z manipulatívnych dôvodov, prečo bol umožnený prístup na jej súkromie pánovi MJ, ktorého predložený rodný list nikdy formálne ani obsahovo neoprávňoval, aby mu bolo dedičské konanie po jej otcovi ako i jej súkromie sprístupnené. Q.. G. ako i Notariát JUDr. Folbová sú horeuvedeným chybným dokumentom spoluzodpovední za neoprávnený zásah do jej súkromia a jej rodinného života v dedičskom konaní po jej otcovi a za poškodenie jej ľudskej dôstojnosti, osobnostných práv, súkromia a rodinného života. Ona ako žalobkyňa (a jej zosnulý otec a starí rodičia) pre Q.. G. a Notariát JUDr. Folbová neboli dosť dôležití na to, aby sa unúvalo opraviť horeuvedený dokument v obsahu a forme, čo sa oboje priamo dotýka jej identity a jej súkromia a teda jej základných ľudských práv zakotvených v Ústave SR, ako i Občianskom zákonníku. Q.. G. a JUDr. Folbová vyhotovili voči nej horeuvedenú zápisnicu chybné, v rozpore s dobrými mravmi, keďže konali v rozpore s Článkami 12, 16 a 19 Ústavy SR ako i s Občianskym Zákonníkom § 11. Žalobkyňa a jej zosnulý otec i starý otec a stará matka mali zo zákona plné právo, aby boli všetky údaje, ktoré sa týkajú ich identity v danom dokumente bezchybné. Toto mali Mgr. G. a JUDr. Folbová prikázané na základe Ústavy SR. Horeuvedený dokument je teda podľa § 39 neplatný, keďže odporuje dobrým mravom a jeho dôsledky odporujú dobrým mravom a majú negatívny vplyv na jej identitu a na jej zdravie. Na základe

Občianskeho Zákonníka § 16, § 420, § 420a(1) § 420a(2)a sú Q.. G. a JUDr. Folbová, zodpovední za náhradu všetkej majetkovej i nemajetkovej ujmy, ktorú jej spôsobili svojím neoprávneným zásahom do osobnostných práv svojou prevádzkovou činnosťou ako i porušením právnej povinnosti (dodržiavanie Ústavy SR a ľudskej dôstojnosti ako základných ľudských práv). V zápisnici sa nachádzajú ďalšie chyby tak, ako sú uvedené v žalobe. Podľa dedičského podielu, ktorý priadol podľa uvedenej zápisnice na je otca, žiada preto odškodné 25 866 eur, plus akékoľvek poplatky, ktoré jej otec zaplatil Q.. G. za jeho zastupovanie, ako odškodné emocionálnej nemajetkovej ujmy z protiprávneho konania Mgr. G., plus odškodnenie akejkoľvek daňovej povinnosti, ktorá by sa pre ňu mohla z konania Q.. G. v tejto súvislosti priamo odvodiť. Toto žiada, lebo Q.. G., ako právny profesionál, svojím konaním nechránil jej práva, jej ľudskú dôstojnosť, súkromie, identitu v danom právnom úkone. Nechránil ich ani voči jej otcovi a ani voči starému otcovi a starej matke.

8. Okresný súd zistil, že podanie žalobkyne neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 132 ods. 1 CSP, podľa ktorého v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Ďalej podľa § 133 ods. 1, 2 CSP fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom, ak je pridelené.

9. Okresný súd uznesením č.k. 21C/55/2018 - 21 zo dňa 26.02.2019 odmietol podanie žalobkyne z dôvodu, že v predmetnej žalobe absentovala presná žalovaná suma a teda zrozumiteľný a vykonateľný petit.

10. K tomu odvolací súd uvádza, že zákon presne určuje náležitosti žaloby, ktorú žalobca podáva a žalobca je povinný uviesť všetko potrebné, aby príslušný súd mohol v jeho veci ďalej konať a tieto údaje nemôže za neho doplniť ani súd. Zákon danú povinnosť ukladá strane sporu, teda žalobcovi a nie súdu, ktorý ani nemôže sám uviesť, koho bude žalobca žalovať a akú povinnosť má uložiť súd svojim rozhodnutím. Žalobca je tzv. dominus litis - pán sporu v tom zmysle, že sám určuje okruh žalovaných ako aj predmet sporu a petit žaloby, čoho sa domáha a rovnako môže kedykoľvek za konania zobrať svoju žalobu späť, pričom ide o jeden z prejavov dispozičnej zásady, ktorá je procesným vyústením autonómnej vôle, ako jednej zo základných zásad, ktorými sa riadia právne vzťahy v oblasti súkromného práva.

11. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal okresný súd dostatočne preukázané, kto je v danom spore žalobca: Mgr. S. Z., nar. XX.XX.XXXX, O. XX/XX, I. I., tiež kto je žalovaný: Q.. H.. Q. G., Advokátska kancelária CHALKOVÁ - ŽIARAN, s.r.o., Trenčianska 53, Bratislava, IČO: 36 856 240 a čo je predmetom sporu: nárok na náhradu škody o zaplatenie 25 866 eur. Žalobkyňa v podanej žalobe uviedla aj dôvody, na základe ktorých si svoj nárok uplatňuje.

12. Okresný súd preto nesprávne dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť, pretože v predmetnej žalobe absentovala presná žalovaná suma a teda zrozumiteľný a vykonateľný petit. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody a zaplatenie 25 866 eur, čo určuje presnú žalovanú sumu a teda zrozumiteľný a vykonateľný petit žaloby. Súd prvej inštancie preto preskúmaným uznesením podanie žalobkyne nesprávne odmietol, iba z dôvodu absencie presnej žalovanej sumy, ktorá jednoznačne vyplývala z podanej žaloby.

13. Podľa § 129 ods. 3 CSP ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

14. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

15. Civilný sporový poriadok definuje podania ako úkon určený súdu (§ 123 ods. 1 CSP), pričom rozlišuje jednak podanie vo veci samej a podanie, ktoré nie je podaním vo veci samej. Za podanie vo veci samej výslovne označuje žalobu, zmenu žaloby, vzájomnú žalobu, späťvzatie žaloby, odpor,

odvolanie, dovolanie, a ak to vyplýva z povahy veci, tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 123 ods. 2 CSP).

16. Ustanovenie § 127 CSP stanovuje tzv. všeobecné náležitosti, ktoré musí spĺňať podanie adresované súdu, a k týmto patrí uvedenie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. V prípade, že podanie strany nemá zákonom stanovené náležitosti, ide o vadu podania. Postup odstraňovania väd podania je obsiahnutý v § 128 CSP, ktoré sa vzťahuje na podania, ktoré nie sú podaniami vo veci samej a v § 129 CSP, ktoré sa týka len podaní vo veci samej, prípadne návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, ktoré sú podaním vo veci samej. Ak z podania nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, je súd povinný ex offio vyzvať podávateľa k odstráneniu väd podania v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní (§ 129 ods. 1 CSP). Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať (§ 129 ods. 3 CSP).

17. V prejednávanej veci odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru o vecnej nesprávnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým podanie žalobkyne odmietol, keď pre takýto postup súdu neboli splnené zákonom požadované predpoklady.

18. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

19. Odvolateľka namietala, že bolo porušené jej právo na spravodlivé súdne konanie, pretože súd odmietol jej podanie, hoci pre takýto postup neboli splnené podmienky. Nesúhlasila s tým, že neuviedla správny a zrozumiteľný petit a nie je pravda, že neuviedla presnú žalovanú sumu, pretože doteraz je odhadnutá suma náhrady škody presná.

20. Za nesprávny postup súdu, ktorým možno strane znemožniť, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces, sa považuje aj odmietnutie podania, hoci pre takéto rozhodnutie neboli splnené podmienky. O takýto prípad ide aj v danej veci.

21. Aj za účinnosti Civilného sporového poriadku možno vychádzať z Nálezu Ústavného súdu SR z 27. októbra 2004, sp. zn. II. ÚS 174/04, pri rešpektovaní práva strany sporu na spravodlivý súdny proces. Ústavný súd v tomto náleze uviedol, že výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 OSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Všeobecný súd musí vykladať a používať citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP). Občianske súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 OSP). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

22. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti,

neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmätočné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky. Samotné rozhodnutie musí byť logickým a právnym vyústením priebehu konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti, s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

23. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

24. Uvedeným postupom súdu prvej inštancie bolo znemožnené stranám, aby uskutočňovali procesné práva a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a nemožno tento nedostatok napraviť v odvolacom konaní.

25. Rozhodnutie okresného súdu nie je potom jasné a zrozumiteľné, nedáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky a pri jeho vydaní neboli zachované formálne a obsahové náležitosti, s dôrazom na prvky zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

26. S prihliadnutím na uvedené, v danom prípade odvolateľ dôvodne namietal, že súd nesprávnym procesným postupom tým, že rozhodnutie dostatočným spôsobom neodôvodnil, znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p).

27. Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť) súdneho rozhodnutia, musí byť v opravnom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku); konvalidácia tohto nedostatku (zmätočného rozhodnutia) súdom vyššej inštancie neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti. Tomu zodpovedá aj znenie ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), ani na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Pokiaľ existujú dôvody pre zrušenie (kasáciu) rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť.

28. S prihliadnutím na uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku), v ktorom súd prejedná nárok žalobkyne na základe skutočností tvrdených v žalobe.

29. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).
- (1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

- (1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).